Ben dert ile ah ederdim
Derdim bana derman imiş
İster idim hasret ile
Dost yanımda pinhan imiş

Nerde deyi fikrederdim
Göğe bakıp şükrederdim
Dost benim gönlüm evinde
Tenim içinde can imiş

Sanırdım kendim ayrıyım
Dost ayrıdır, ben gayrıyım
Beni bu hayale salan
Bu sıfat-ı hayvan imiş

İnsan sıfatı, kendi Hak
İnsan durur Hak, doğru bak
Bu insanın suretine
Cümle alem hayran imiş

Her kim o insanı bile
Hayvan ise insan ola
Cümle yaratılmış kula
İnsan dahi sultan imiş

Tevhit imiş cümle alem
Tevhidi bilendir adem
Bu tevhidi inkar eden
Öz canına düşman imiş

İnsan olan buldu Hakk'ı
Meclis onun, odur saki
Hemen bu biçare YUNUS
Aşk ile bil ayan imiş

YUNUS EMRE